

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזו אייזנברג

שמירה שמיימית בזכות השבת

ד"ר חיים שיין

כחמשת אלפים חסידים, והרבי ישב במרכז האולם ליד שולחן, ודיבר דברי תורה. דודי לא הזדהה כמנהל אל על, אלא הגיע כאיש פשוט, וגם אני באתי כסטודנט צעיר, והתערינו בקרב הקהל. הייתה שם עוצמה אדירה של אלפי אנשים שמחוברים יחד, דרוכים למוצא פיו של הרבי, וכל האנרגיות שלהם מתלכדות סביב אישיותו. מפעם לפעם, בין השיחות הרבי היה מרים כוסית 'לחיים', והיה מסתכל לכיוון אנשים שישבו ברחבי האולם, ולמי שישב שם התחושה הייתה שהרבי הסתכל עליו ממש ואמר לו אישית 'לחיים'. כך גם דודי אמר לי אחר כך, "הייתי בטוח שהרבי הסתכל עליי". שנינו יצאנו משם בהתרגשות גדולה, ודודי אמר לי, "אתה יודע מה? נראה לי שנשמור על קשר, ונבוא עוד פעם לרבי".

כאמור, לדוד שלי היה קשר, עוד מתקופת עבודתו באל על בארץ, עם אנשי חב"ד שעשו פעילות של הפצת יהדות בשדה התעופה בישראל. גם בארה"ב הוא סייע לאנשי חב"ד שהיו פעילים בשדה התעופה בניו יורק, וכך נוצר קשר בין דוד שלי לבין אנשים בחצר חב"ד בניו יורק, והם הזמינו אותו למפגש אישי עם הרבי. הדוד שלי שאל אותי אם אהיה מעוניין להצטרף אליו למפגש עם הרבי, ואני כמובן השבתי בחיוב, ואמרתי לו שזו הזדמנות שאי אפשר לסרב לה.

הפגישה שלנו עם הרבי נקבעה לשעת לילה, בסביבות תשע בלילה. אני נזכר שהייתה אווירה מאוד נעימה, הרגשתי שהרבי שופע רצון טוב ואהבה גדולה. השיחה התנהלה בשפת היידיש, שדודי שלט בה היטב, ואני הצלחתי לעקוב ולהבין מה הם מדברים. הנושא המרכזי היה פעילותה של חברת אל-על. סוגיה מרכזית ומורכבת שהעסיקה את החברה באותן שנים הייתה סוגיית הביטחון - שזו סוגיה מהותית מאוד בחברת אל על, ויש לה השלכות הן על חיי אדם והן על היבטים כלכליים כבדי משקל. כחברה ישראלית, הפכה אל על יעד מועדף לטרוריסטים, ובמסגרת ההיערכות להתמודדות מול האיום הזה ממשלת ישראל וחברת אל על השקיעו הון תועפות באבטחת הטיסות כדי שאנשים יחושו ביטחון לטוס עם החברה.

לקראת סוף שנות השבעים נסעתי לארצות הברית ללימודי תואר שני. למדתי פילוסופיה יהודית ולימודי רבנות ב"ישיבה יוניברסיטי" בניו יורק. באותה תקופה שהה בארצות הברית גם דודי, דוד שיין, במסגרת תפקידו כמנהל של חברת "אל על" בצפון אמריקה. היו לו שלוחות בערים רבות בארצות הברית, והוא חלש על פעילות ענפה מאוד של הטסת נוסעים מארה"ב לישראל, ומישראל אליה.

בשלב מסוים נפגשנו בניו יורק והוא אמר לי, "תראה, כאן בניו יורק יש את המרכז של חסידות חב"ד. מה דעתך שנלך לראות התוועדות של הרבי מליובאוויטש?" דודי, שהיה ניצול שואה, לא היה יהודי שומר תורה ומצוות, ואף לא החשיב עצמו לאדם מאמין, אבל הייתה לו היכרות עם אנשי חב"ד שהיו פעילים בשדה התעופה בארץ, והוא העריך את פעילותם ואף השתדל לסייע להם בכל הזדמנות. אף שלא הייתה לי היכרות מהותית קודמת עם חסידות חב"ד, נעניתי להזמנה, וכך נסענו שנינו למרכז חב"ד העולמי ב-770 איסטון פארקוויי.

זו הייתה חוויה שלא חוויתי לפני כן מעולם. היו באולם

«

שנתיים תואר שבדרך כלל אורך ארבע שנים, ואני תולה זאת בברכתו של הרבי.

הפגישה כולה ארכה כעשר דקות, ונאמר לנו שזה זמן ארוך יחסית. יצאנו משם שנינו מרוגשים ביותר, ואני חייב להודות שלא זכיתי לעוד פגישה מעין זו בימי חי. בתוקף עבודתי במשרד ראש הממשלה, הזדמן לי לא פעם להכיר ולשבת מול אנשים חשובים, אבל בפגישה הזו עם הרבי הרגשתי באוויר כוחות בלתי רגילים, הרגשתי את הכריזמה שקורנת ממנו. יושבים מול הרבי ומרגישים רעידות באוויר. הדבר המיוחד ביותר היה כאשר הרבי היה מסתכל עליך, באותו רגע אתה מרגיש שהרבי בכלל לא צריך לדבר, כאילו שהוא מדבר ישירות באמצעות העיניים, במבט חודר כליות ולב. פשוט מרגישים שיושבים מול ענק, ויחד עם זה, למרות שיושבים מול אחד מגדולי עולם, לא מרגישים את הריחוק, אלא חשתי שהרבי היה לגמרי אתנו, והשיחה קלחה. לא אוכל לשכוח את הנעימות של הרבי, ואת החיוכים שלו.

ד"ר חיים שיין הנו מרצה למשפטים במכללת נתניה, ובעל טור ב"ישראל היום" הוא רואיין בביתו ברעננה בחודש שבט תשע"ד (2014).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ **תשל"א (1970)** — לראשונה שודרה התוועדות של הרבי בשידור חי באמצעות חיבור טלפוני למספר יעדים ברחבי העולם, ובכללם ישראל. שידורים חיים אלה של התוועדות הרבי, הפכו לקשר של חיות וחיוניות עבור חסידים ברחבי תבל, ואפשרו להם לשמוע וללמוד ישירות מהרבי, גם בהיותם פזורים סביב העולם. ו' בתשרי

◀ **תש"נ (1989)** — הרבי חילק מעטפה ובה מכתב כללי לרגל השנה החדשה הממוען "לכל בני ובנות ישראל, בכל מקום שהם", מאמר מהרבי הצמח צדק שראה אור לראשונה מכתב יד, ופיסת עוגת דבש. החלוקה ארכה כארבע שעות ומחצה, שבמהלכן עמד הרבי על רגליו ובירך אישית את כל אחד ואחת מאלפי האנשים הנשים והטף בברכת "שנה טובה ומתוקה".¹ ו' בתשרי

1 בית חיינו, גיליון 14, עמ' 2

בתחילה סיפר דודי לרבי על תפקידו בחברה, ועל הקשר שהיה לו עם אנשי חב"ד בשדה התעופה בישראל. אחר כך העלה את סוגיית הביטחון, ואף שלכאורה מה לרבי ולאבטחת טיסות אל על וענייני עסקים ומסחר, ניכר היה שהרבי הכיר בחשיבותה הרבה של אל על עבור מדינת ישראל, והבין היטב את המצב. גם הדוד שלי התבטא אחר כך שהתרשם מהבקיאות והמעורבות של הרבי ועד כמה שהוא מצוי בעניינים. הרבי ישר קלט את העניין ותגובתו הייתה מידית, ממש כהרף עין: "דע לך, כדי שהטיסות באל על יהיו בטוחות, וכדי שאל על תהיה חברה רווחית ותוכל להטיס נוסעים רבים - אל על חייבת לשמור שבת".

הדוד שלי הופתע מאוד מתשובה זו, ולא הצליח להבין מה הקשר בין שמירת שבת לבין ביטחון הטיסות, והוא שאל על כך את הרבי. הרבי הסביר, "אם מטוסים של אל על לא יהיו בשבת בשמיים, אז מהשמיים ישמרו על המטוסים בימי חול". אף שהדברים, כאמור, הפתיעו את הדוד שלי בתחילה, אני יודע שהיו להם השפעה גדולה מאוד עליו. אני חושב שהאמת הפנימית שהרבי הקריין גרמו לדוד שלי להשתכנע כי אכן קיים קשר בין שמירת השבת לבין הביטחון בטיסות וההצלחה הכלכלית של אל על, ובסופו של דבר הוא מאוד התלהב מהרעיון הזה, והשתדל מאוד ליישם אותו. בשנים הבאות התקיימו דיונים רבים באל על, גם בהנהלת החברה וגם מול ממשלת ישראל, סביב נושא פעילות החברה בשבת - ודווקא הדוד שלי היה אחד מאלה שהובילו את המאבק על כך שאל על לא תטוס בשבת.

לקראת סוף המפגש ביקש הדוד שלי ברכה להצלחתה העסקית של חברת אל על. אישית, מאוד התרגשתי לראות את הדוד שלי מבקש מהרבי בקשה להצלחה בעסקים, זה היה נשמע לי כמעט דמיוני, ושיקף בעיניי עד כמה הושפע הדוד שלי מאישיותו של הרבי. הרבי העניק לו מטבע וברך אותו שהחברה תצליח, וגם שב וביקש שאל על תשמור שבת. לאורך אותן עשר שנים שהדוד שלי ניהל את אל על בארצות הברית, אכן הייתה לחברה הצלחה כלכלית בלתי רגילה, והוא תמיד ייחס את אותה הצלחה במידה רבה לברכת הרבי ולעובדה שאל על נמנעה מלטוס בשבתות.

עיקר השיחה במהלך הפגישה הייתה עם הדוד שלי, אולם בתחילת השיחה הרבי שאל מי אני, והדוד שלי הציג אותי. הרבי שמח מאוד לשמוע שאני עוסק בלימוד תורני, בתלמוד ובהלכה, ולפני שיצאנו גם בירך אותי שאצליח בלימודים. ברוך ה', אכן ראיתי ברכה בלימודיי - הצלחתי לסיים תוך

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015